

Guadalupes biografi

Guadalupe Ortiz de Landazuri ble født i Madrid i 1916, på festdagen for Vår Frue av Guadalupe, 12. desember.

17.08.2014

Guadalupe Ortiz de Landázuri ble født i Madrid i Spania 12. desember 1916. Hun var fjerde barn og eneste datter av Manuel Ortiz de Landázuri og Eulogia Fernández-Heredia. Hennes foreldre oppdro henne i den kristne tro. Da hun var liten døde hennes eldre bror Francisco. Da Guadalupe var 10 år gammel, flyttet

hun med familien til Tetouan i Nord-Afrika, på grunn av farens arbeid i det militære. Allerede i barndommen fremsto to avgjørende karaktertrekk ved hennes personlighet: mot og tapperhet.

I 1932 vendte familien tilbake til Madrid, der hun tok avsluttende eksamen ved Instituto Miguel de Cervantes gymnas. I 1933 begynte hun å studere kjemi ved Universidad Central. Hun var en av bare fem kvinner i en klasse på 70 studenter. Senere startet hun på en doktorgrad, fordi hun ville bli universitetslærer. Hennes medstudenter husket henne som en seriøs student, men vennlig, med stor eventyrlyst.

I begynnelsen av den spanske borgerkrigen (1936-1939) ble hennes far tatt til fange og dømt til døden ved skyting. Guadalupe, som da var 20 år gammel, hennes eldre bror Eduardo og deres mor var sammen

med ham de siste timene før han døde.

Ved daggry 8. september 1936 ble hennes far henrettet ved skyting i Modelo-fengslet i Madrid. ”Med sitt rolige vesen kunne hun gi styrke til min mor og jeg,” sa senere Eduardo, som var lege. Hans saligkårsprosess er også innledet. Hun tilga oppriktig de som hadde dømt faren til døden. I 1937 kunne hun flytte med moren og broren til den andre sonen i det borgerkrigsherjede Spania, der også hennes bror Manolo bodde. De slo seg ned i Valladolid til krigen var over.

I januar 1944 fikk hun et møte med fader Josemaría Escrivá, gjennom en bekjent som hun hadde betrodd sitt ønske om å snakke med en prest til. Beveget av den dype gleden som hun fornemmet hos ham, åpnet hun sitt hjerte og spurte: ”Hva skal jeg gjøre

med mitt liv?” Som hun selv senere fortalte, ble dette møtet avgjørende for henne: ”Jeg opplevde klart at Gud talte til meg gjennom denne presten.”

19. mars, da hun var 27 år gammel, skrev hun et brev til den hellige Josemaría og ba om å bli tatt opp i Opus Dei som numeraria. På denne tiden var det svært få kvinner i Opus Dei og arbeidet som skulle gjøres var enormt. Guadalupe tok fatt på det som måtte gjøres med all sin kraft. Hun hadde ansvar for økonomiforvaltningen i de første sentrene, var med på å starte nye sentre, blant annet i Bilbao og Zaragoza, og ledet det første studenthjemmet, Zurbarán, i Madrid. Der bidro hennes optimistiske og åpne væremåte til å skape en varm atmosfære der studentene kunne ha det bra og føle seg oppmuntret til å leve et ansvarsfullt kristent liv.

Da tiden var moden for å starte det apostoliske arbeidet for kvinner i Mexico, tenkte grunnleggeren blant annet på Guadalupe. Hun svarte bekræftende på hans invitasjon og skrev følgende i sitt svarbrev: ” I dag har jeg bedt mye til Jomfru Maria om at vi skal kunne utrette mye i Mexico. Jeg vet at begynnelsen blir vanskelig, jeg er sikker på det, men det gjør meg ikke noe.” Da hun senere tenkte tilbake på denne begynnelsen, sa hun: ”Det var 5. mars 1950 vi forlot Madrid. Jeg var den eldste, selv om jeg ennå var ganske ung. Vi hadde ikke noe annet med oss enn Faders velsignelse, kjærlighet til Herren og godt humør.”

Da de kom til Mexico, søkte Guadalupe om opptak ved universitetet for å ta noen doktorgradskurs i kjemi som hun manglet. Og sammen med noen bekjente satte hun straks i gang med

de nødvendige forberedelsene for å starte et studenthjem.

Stilt overfor det enorme arbeidet hun hadde foran seg, omsorgen for menneskene i sin nærhet og økonomiske bekymringer, skrev Guadalupe til Faderen: ”Alt dette arbeidet, De som kjenner meg godt, er det ikke litt for mye for meg? Men jeg lar meg ikke bli nedslått eller motløs, det eneste jeg ønsker fra Dem er at De ber til Gud om at jeg aldri – verken i små eller store ting – lar være å gjøre det Gud ønsker av meg.”

På en reise til Roma i oktober 1957 oppdaget man de første tegnene på en hjertefeil, og hun måtte opereres. Selv om hun kom seg etter operasjonen, ble hun ikke helt frisk og fikk mange tilbakefall. Men svært få merket at hennes helse var blitt dårligere. Som i alt som skjedde i hennes liv, så hun i sykdommen en

ny måte å komme nærmere Kristus på.

Hun vendte ikke tilbake til Mexico. Mange av de menneskene hun hadde blitt kjent med der skrev senere om sine minner fra møter med henne. I ett av disse leser vi: ”Jeg ble imponert av hennes måte å be på. Hun var helt i Guds nærvær, meget konsentrert, og alltid glad, fornøyd og smilende. Gjennom sitt eget liv oppdaget hun hva det ville si å legge alt i Guds hender. Alle la merke til at hun levde slik hun lærte, hun legemliggjorde Verkets ånd. Og om hennes sterke karakter, sa man: Når hun måtte irettesette noen gjorde hun det med så stor finfølelse og så ømhjertet at den som ble irettesatt ikke oppfattet det slik, men tvert imot takket henne for det.”

Etter å ha tilbrakt noen år i Roma, og assistert den hellige Josemaría i arbeidet med å lede Opus Dei, vendte

Guadalupe tilbake til Spania. I perioden 1960-74 underviste hun på Ramiro de Maeztu-instituttet og på "Escuela de Maestría Industrial", der hun var lektor og viserektor. I juni 1965 disputerte hun for sin doktorgrad og fikk beste karakter. Guadalupe ville gi sine elever en humanistisk utdanning, som var mer enn undervisningen i kjemi og fysikk. En av hennes elever skrev senere: "For meg var hun en meget spesiell lærer, som jeg aldri kommer til å glemme. Hun hadde en stor personlighet og var en svært vakker kvinne, selv om hun kledde seg enkelt, uten unødvendig stas. Hun var svært enkel i sitt vesen, behandlet oss meget bra, forståelsesfullt og kjærlig. Derfor rådet det alltid en god atmosfære rundt henne. Jeg husker hvordan hun en gang gikk et stykke bort fra tavlen som var full av kjemiske formler, der hun hadde beskrevet for oss hva de forskjellige kjemiske

kombinasjonene førte til, og viste oss hvordan alt var et imponerende bevis på hvor variert skaperverket er. Tilslutt sa hun: Der ser dere hvor bra Gud gjør alt!”

Fra og med 1968 deltok hun også som tekstillærer i Sentret for studier og forskning i økonomiforvaltning.

1. juli 1975 ble hun operert for en alvorlig hjertefeil ved Universitetsklinikken i Navarra. På grunn av komplikasjoner etter operasjonen døde hun 16. juli. Hennes bror Eduardo forklarer: ”Hun kjente til risikoen ved operasjonen, men aksepterte den uten å tvile det minste, for hun trodde at hvis operasjonen var vellykket, kunne hun bli til enda større nytte for Verket, eller ’hvis jeg ikke klarer den, og Gud vil at jeg skal miste livet, ’ sa hun, ’så er det enda bedre for meg å få komme til Himmelen.”

18. november 2001 overvar kardinal Antonio Maria Rouco Varela, erkebiskop av Madrid, den innledende saligkåningsprosessen i den spanske hovedstaden.

5. oktober 2018 ble hennes jordiske levninger flyttet fra Pamplona til Oratoriet Nådens Ridder i Madrid.

1. november 2018 kunngjorde Den hellige stol at et mirakel på Guadalupes forbønn var godkjent, og at hun skulle saligkåres 18. mai 2019 i Madrid.

pdf | dokument generert automatisk fra
<https://opusdei.org/nb-no/article/guadalupes-biografi/> (08.04.2026)